

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ในบรรดาเครื่องมือเหล่านี้แบบสอบถามจัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด เพราะมีข้อได้เปรียบเครื่องมือชนิดอื่น ๆ หลายประการ โดยเฉพาะในด้านการประหยัดเวลา และทุนที่ใช้ในการวิจัย นอกจากนี้ยังใช้ได้อย่างกว้างขวางกับกลุ่มตัวอย่างมาก ๆ ในที่ต่าง ๆ กัน ทั้งข้อมูลก็อยู่ในลักษณะเดียวกันทำให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย¹

อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของแบบสอบถามก็ยังมีอยู่บ้าง กล่าวคือ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนน้อย ผู้ตอบไม่ตั้งใจตอบด้วยความจริงใจ หรืออาจจะให้ผู้อื่นตอบให้แทน และใช้ได้เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือออกเท่านั้น² ข้อบกพร่องของแบบสอบถามจึงอาจสรุปได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ข้อบกพร่องที่เกิดจากตัวแบบสอบถามเอง และข้อบกพร่องที่เกิดจากตัวผู้ตอบ ข้อบกพร่องที่เกิดจากตัวแบบสอบถามอาจแก้ไขได้โดยการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหา มีข้อความที่แน่ชัด และควรมีการทดลองใช้ก่อนเสมอ (tryout หรือ pilot study หรือ pretest)³ ส่วนข้อบกพร่องในด้านจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนน้อย ก็อาจแก้ไขได้โดยใช้วิธีการจูงใจต่าง ๆ เช่น พิมพ์และจัดรูปหน้าให้เหมาะสม

๑

¹ จุมพล สวัสดิ์วิทยากร, การร่างแบบสอบถามและ ABC ในการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุวรรณภูมิ, ม.ป.ป.), หน้า 22.

² อุทุมพร ทองอุไทย, แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้, (กรุงเทพมหานคร: ประชากรพิมพ์, 2519), หน้า 3-4.

³ วิเชียร เกตุสิงห์, หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., 2523), หน้า 83.

ข้อคำถามไม่ยาวเกินไป หรือให้สิ่งของตอบแทน เป็นต้น

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือมีผู้ที่เกิดจากตัวผู้ตอบ ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทั่วไป ในแบบวัดความสามารถ (Ability Test) มีนักวิจัยหลายท่านสนใจศึกษาเกี่ยวกับการเดาคำตอบ (guessing)¹ และท่านเองเดียวกันในแบบวัดบุคลิกภาพ (Personality test) และแบบวัดทัศนคติ (Attitude test) ก็มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับการแกล้งตอบ (faking)² สำหรับในแบบสอบถามนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นก็อยู่ในลักษณะคล้ายกันคือจะเชื่อถือได้แค่ไหนว่าคำตอบจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมานั้นผู้ตอบตั้งใจตอบอย่างจริงจัง หรือผู้ตอบๆแบบสุ่ม (random) โดยไม่ได้อ่านข้อคำถามหรือคิดอะไรเลย³ ในข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงมักกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นที่พบอยู่เสมอว่า "ผู้วิจัยถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามด้วยความจริงจัง" นักวิจัยบางท่านที่มีความรู้มีประสบการณ์และค่อนข้างจะพิถีพิถันในการเก็บรวบรวมข้อมูลอาจจะมีการใช้วิธีการตรวจสอบความจริงใจในการตอบอยู่บ้าง ในขณะที่นักวิจัยอีกเป็นจำนวนมากได้ละเลย ไม่ได้ใช้ และไม่คอยสนใจกันมากมายเท่าใดนักจึงทำให้เป็นที่น่าสงสัยในผลการวิจัยที่ได้รับ

การตรวจสอบความจริงใจของผู้ตอบแบบสอบถามหรือแบบสำรวจต่างๆนั้นโดยทั่วไปนิยมใช้ชุดข้อกระทงจำนวนหนึ่งแทรกปะปนไว้ระหว่างชุดของข้อกระทงทั้งหมดของแบบสอบถามชุดนั้นๆ ชุดข้อกระทงเหล่านี้ถือว่าเป็นสเกลที่ใช้ตรวจสอบความจริงใจของผู้ตอบ อาจจะเป็นสเกลที่วัดการแกล้งตอบ (faking) ความพึงปรารถนาของสังคม (social desirability) เซตคำตอบ (response set) หรือความคงที่ของผู้ตอบ (self-consistency) ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความเชื่อของผู้ที่สร้างแบบสอบถาม หรือ

¹ Marry J. Allen and Wendy M. Yen, Introduction to Measurement Theory. (California: Brook/Cole Publishing 1979), pp.166-168.

² Anne Anastasi, Psychological testing, 3d ed. (London: Macmillan 1968), pp.456-458.

³ Gilbert Sax, Foundation of Educational Research, 2nd. ed (Eglewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1979), p.245.

แบบสำรวจชุดนั้น ¹ ในบรรดาสเกลที่สร้างขึ้นโดยอาศัยวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้จากการศึกษาของผู้วิจัยเองมีความเห็นว่า สเกลที่สร้างขึ้นโดยอาศัยวิธีการวัดความคงที่ของผู้ตอบ มีความเหมาะสมและน่าจะมีประสิทธิภาพดีที่สุดในการที่จะตรวจสอบว่าผู้ตอบ ๆ แบบจริงใจหรือตอบแบบสุ่มโดยไม่ได้อ่านข้อคำถามเลย เพราะถ้าผู้ตอบ ๆ แบบสุ่มความน่าจะเป็นของโอกาสที่จะตอบตรงกันในข้อกระทง ซึ่งซ้ำกันหรือสื่อความหมายคล้ายคลึงกัน มีน้อยมาก

สเกลตรวจสอบความจริงใจซึ่งสร้างโดยอาศัยหลักการวัดความคงที่ของผู้ตอบที่ ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 สเกล แต่ละสเกลมีที่มา วิธีการสร้าง และข้อดีข้อเสียแตกต่างกันดังนี้

(สเกลชุดที่ 1 สร้างโดยวิธีใช้ข้อความซ้ำกัน ผู้วิจัยได้แนวความคิดมาจากแบบสอบถาม EPFS (Edwards Personal Preference Schedule)² ข้อดีของ (สเกลชุดนี้คือข้อความแต่ละคู่จะสื่อความหมายตรงกันทุกประการ เพราะเป็นข้อความเดียวกัน แต่ก็มีข้อเสียคือ ผู้ตอบสังเกตเห็นได้ง่าย อาจจะไหวตัวและแก่งตอบข้อกระทงที่ซ้ำกันให้ตรงกันโดยไม่สนใจการตอบในข้ออื่น ๆ นอกจากนั้นผู้ตอบบางคนอาจจะเข้าใจไปว่า แต่ละข้อที่ซ้ำกันนั้นถามในแง่มุมที่ต่างกันจึงตอบให้ต่างกัน และในขณะที่บางคนก็เข้าใจว่าที่ซ้ำกัน เพราะเป็นความผิดพลาดของผู้พิมพ์แบบสอบถาม ดังนั้นจึงเลือกตอบข้อความใดข้อความหนึ่งก็พอ

(สเกลชุดที่ 2 สร้างโดยวิธีใช้ข้อความที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยได้แนวความคิดมาจากการหาความเที่ยงแบบวิธีคู่ขนาน (equivalence) ข้อดีของสเกลชุดนี้คือ สามารถแกชอบกพร่องของชุดที่ 1 ได้ เพราะข้อกระทงไม่สะกดตาเหมือนชุดที่ 1 ถ้าไม่สังเกตจริง ๆ จะไม่ทราบว่าสื่อความหมายคล้ายคลึงกัน ผู้ตอบจะต้องอ่านและพิจารณาถึงความด้วยความตั้งใจจริง เสมือนตั้งว่าตนเองกำลังทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบบสอบถามนั้น ๆ อยู่ จึงจะได้คำตอบที่ตรงกัน แต่ข้อเสียของชุดนี้ก็คือ ข้อความในสเกลชุดนี้สร้างยากกว่าในชุดที่ 1 เพราะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาเป็นผู้ตัดสินข้อความที่สร้าง

¹W. James Popham, Modern Educational Measurement, (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1981), p. 335.

²Anne Anastasi, Psychological Testing, pp. 452-453.

ขึ้นก่อน และเปอร์เซ็นต์ของการสื่อความหมายที่ตรงกันย่อมน้อยกว่าชุดที่ 1

สเกลชุดที่ 3 สร้างโดยวิธีใช้การสรุปไว้ในทุกตอนของเนื้อหาในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แนวความคิดมาจากการเสนอแนะของ พงษ์เทพ วรกิจโกศาทร¹ ชุดนี้มีข้อดีในทำนองเดียวกันกับชุดที่ 1 นอกจากนั้นยังสร้างได้ง่ายกว่าชุดที่ 2 แต่ก็มีข้อเสียอยู่บ้าง กล่าวคือ ถ้าคำตอบของผู้ตอบกระจายกันมากเขาอาจจะสรุปผิดพลาดได้ เพราะความคงที่ของคะแนนความจริงใจจะขึ้นอยู่กับความสามารถในทางสมองของผู้ตอบ ในการสรุปคะแนนจากข้อกระทงทั้งหมดในแต่ละตอนให้ออกมาเป็นค่าเฉลี่ย เป็นการสรุปโดยใช้การประมาณหรือคาดคะเนเอา โอกาสที่จะให้ตรงกับค่าเฉลี่ยจึงอาจเกิดผิดพลาดได้

จากสภาพปัญหาในด้านการร่วมมือของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อดีข้อเสียของสเกลที่ใช้ในการตรวจสอบความจริงใจของผู้ตอบทั้ง 3 สเกล ซึ่งแตกต่างกันดังกล่าวแล้ว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจใคร่จะศึกษาและวิจัยเพื่อให้ทราบว่าสเกลเหล่านี้จะช่วยให้อัตราการตรวจสอบความจริงใจในการตอบแล้วมีความเชื่อถือได้เพิ่มขึ้นหรือไม่ และถ้ามีจริงสเกลตรวจสอบความจริงใจในการตอบที่สร้างโดยวิธีการใดที่จะมีประสิทธิภาพในการตรวจสอบได้ที่ดีที่สุด ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการตอบแบบสอบถาม ซึ่งใช้วิธีจริงจังกับผลการตอบจากแบบสอบถามซึ่งใช้วิธีตรวจสอบความจริงใจที่ต่างกัน 3 วิธี
2. เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างผลการตอบจากแบบสอบถาม ซึ่งใช้วิธีจริงจังกับผลการตอบจากแบบสอบถามซึ่งใช้วิธีตรวจสอบความจริงใจที่ต่างกัน 3 วิธี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูในสังกัดของสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2525

¹ พงษ์เทพ วรกิจโกศาทร, "ความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม," จุลสารไทยคดีศึกษา 2 (มีนาคม, 2524) : 26.

2. แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องลักษณะของครูที่ดีของ เฉยยว นุรีภักดิ์ และคณะ¹ เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วน ประเมินค่า (rating scale) 4 ระดับ คือ จำเป็นอย่างยิ่ง = 4 จำเป็นมาก - 3 จำเป็นอยู่บ้าง = 2 และไม่จำเป็น = 1

3. ตัวแปรที่องค์การศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คำตอบซึ่งถูกตรวจสอบว่าผู้ตอบ ๆ อย่างจริงจัง และคำตอบซึ่งใช้วิธีตั้งใจของผู้ตอบ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีตั้งใจ กับวิธีตรวจสอบความจริงใจในแต่ละวิธี

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิธีตรวจสอบความจริงใจ หมายถึง วิธีการตรวจสอบความจริงใจในการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 วิธี คือ

วิธีที่ 1 (สเกลชุดที่ 1) ใช้ข้อความที่ซ้ำกัน

วิธีที่ 2 (สเกลชุดที่ 2) ใช้ข้อความที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกัน

วิธีที่ 3 (สเกลชุดที่ 3) ใช้การสรุปซ้ำในทุกตอนของเนื้อหาในแบบสอบถาม

วิธีตั้งใจ หมายถึง วิธีการที่จะช่วยเราหรือกระตุ้นให้ผู้ตอบมีความตั้งใจจริงในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีตั้งใจ 5 ลักษณะ คือ การส่งแบบสอบถามและไปรับคืนด้วยตนเอง การอธิบายจุดมุ่งหมายและความสำคัญของงานวิจัยในครั้งนี้อย่างถี่ถ้วน การให้สิ่งของตอบแทน การสัญญาว่าจะส่งบทคัดย่อของงานวิจัยมาให้ในภายหลัง และการขอรับรองให้ตอบอย่างจริงจัง (สิ่งตอบแทนในการวิจัยครั้งนี้คือซองช็อคโกแลตขนาดกลาง 1 กล่อง)

คำตอบที่จริงจัง หมายถึง คำตอบที่เกิดจากการตั้งใจตอบจริงของผู้ตอบ ได้แก่ คำตอบซึ่งถูกตรวจสอบว่าผู้ตอบ ๆ อย่างจริงจังโดยใช้วิธีตรวจสอบความจริงใจวิธีใดวิธีหนึ่งจากทั้ง 3 วิธี

¹ เฉยยว นุรีภักดิ์, รายงานการวิจัยเรื่องลักษณะของครูที่ดี, (กรุงเทพฯ: มหานคร: โรงพิมพ์ตำราจ, 2520), หน้า 395-403.

แบบสอบถาม หมายถึง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทหนึ่ง ซึ่งให้ผู้ตอบตรวจสอบ หรือแสดงความคิดเห็นตามลักษณะที่กำหนดให้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึงแบบสอบถามเรื่องลักษณะของครูที่ดีของเจดีย์ว บุรีรักษ์ และคณะ¹

คะแนนความจริงใจ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตรวจสอบความจริงใจในการตอบแบบสอบถามตามวิธีการตรวจสอบที่กำหนดไว้ในแต่ละวิธี

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

ผู้วิจัยถือว่าคำตอบที่ไม่ตรงกัน หรือไม่สอดคล้องกันตามเกณฑ์ของการตรวจสอบคำตอบ ในวิธีการตรวจสอบความจริงใจในแต่ละวิธี เป็นคำตอบที่แสดงถึงความไม่จริงใจในการตอบ และถือว่าคำตอบที่ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบในแต่ละวิธี เป็นคำตอบที่จริงใจ โดยการตรวจสอบ

เนื่องจากแบบสอบถามมีทั้งหมด 8 ด้าน ผู้วิจัยจึงเพิ่มข้อกระทงที่ใช้ตรวจสอบความจริงใจในแต่ละวิธี ๆ ละ 8 ข้อ คิดเป็นประมาณ 6% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมดใกล้เคียงกันกับของแบบสอบถาม EPPS ซึ่งใช้ประมาณ 7% ในการตรวจสอบว่าคำตอบจากแบบสอบถามฉบับใดที่ผู้ตอบ ๆ อย่างจริงใจ นั้นผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการตัดสิน 75 % ขึ้นไป คือ จะต้องได้คะแนนความจริงใจตั้งแต่ 6 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 8 คะแนนแยกพิจารณาตามแต่ละวิธีดังนี้

วิธีที่ 1 (สเกลสุคติที่ 1) ถ้าคำตอบในข้อกระทงคู่ที่ซ้ำกันคู่ใดตรงกัน ถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 1 คะแนน ถ้าไม่ตรงกันถือว่าได้ 0 คะแนน ดังนั้นคำตอบฉบับที่ดีถือว่าผู้ตอบ ๆ อย่างจริงใจจะต้องได้คะแนนความจริงใจ 6 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน

วิธีที่ 2 (สเกลสุคติที่ 2) ถ้าคำตอบในข้อกระทงที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกันคู่ใดตรงกัน ถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 1 คะแนน ถ้าไม่ตรงกันถือว่าได้ 0 คะแนน คำตอบฉบับที่ดีถือว่าผู้ตอบ ๆ อย่างจริงใจจะต้องได้คะแนนความจริงใจตั้งแต่ 6 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน

¹เจดีย์ว บุรีรักษ์ และคณะ, รายงานการวิจัยเรื่องลักษณะของครูที่ดี,

วิธีที่ 3 (สเกลจุดที่ 3) ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละตอนของเนื้อหากับคะแนนที่สรุปให้แก่เนื้อหาในตอนนั้น ๆ ไม่แตกต่างกันเกิน 1 คะแนน ถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 1 คะแนน ถ้าต่างกันเกิน 1 คะแนน ถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 0 คะแนน ค่าคอมบ์นัมที่จริงใจจะต้องได้คะแนนความจริงใจตั้งแต่ 6 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัยในครั้งนี้อาจเกิดขึ้นได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) 4 ระดับ เพียงอย่างเดียว
2. กลุ่มตัวอย่างอาจมีความรู้เกี่ยวกับวิธีตรวจสอบความจริงใจที่ผู้วิจัยนำมาใช้ล่วงหน้ามาแล้ว

สมมุติฐานในการวิจัย

จากแนวเหตุผลที่ว่าปัญหาหนึ่งของงานวิจัยที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลก็คือ ความไม่จริงใจในการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบบางคน ผู้วิจัยจึงเชื่อว่า ถ้าได้มีการตรวจสอบความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดจะช่วยให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า

1. ผลการตอบจากแบบสอบถามซึ่งใช้วิธีจริงใจกับผลการตอบจากแบบสอบถามซึ่งตรวจสอบว่าผู้ตอบ ๆ อย่างจริงใจมีความสัมพันธ์กัน

และจากการพิจารณาถึงวิธีการสร้างรวมทั้งข้อดีข้อเสียของ สเกลตรวจสอบความจริงใจทั้ง 3 วิธีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า สเกลที่สร้างโดยวิธีใช้ข้อความที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกันน่าจะมีประสิทธิภาพในการจำแนกผู้ตอบที่ตอบอย่างจริงใจและไม่จริงใจได้ดีกว่า สเกลที่สร้างโดยวิธีใช้ข้อความซ้ำกันและวิธีใช้ข้อความสรุปเนื้อหาแต่ละตอนในแบบสอบถาม เพราะการที่ผู้ตอบจะได้คะแนนตรงกัน ในการตอบข้อกระทงที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกันนั้น ผู้ตอบจะต้องตั้งใจอ่านและตีความหมายข้อกระทงต่าง ๆ เสมือนหนึ่งว่าตนเองเป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาที่กำลังตีความหมายของข้อกระทงเหล่านั้นอยู่ และ

เนื่องจากวิธีใช้ข้อความซ้ำเป็นวิธีที่มีการใช้มาก่อน แล้วในแบบวัดบุคลิกภาพชุด EPPS¹ ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าน่าจะมีประสิทธิภาพดีกว่าวิธีใช้ข้อความสรุปเนื้อหาแต่ละตอนในแบบสอบถาม ดังนั้นผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่า

2. คาสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีจูงใจกับวิธีใช้ข้อความที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกัน มีค่าสูงกว่าคาสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีจูงใจกับวิธีใช้ข้อความซ้ำกัน และคาสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีจูงใจกับวิธีใช้ข้อความสรุปเนื้อหาแต่ละตอนในแบบสอบถาม คาสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีจูงใจกับวิธีใช้ข้อความซ้ำกัน มีค่าสูงกว่าคาสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีจูงใจกับวิธีใช้ข้อความสรุปเนื้อหาแต่ละตอนในแบบสอบถาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วิธีการตรวจสอบความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาข้อมูลในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Anne Anastasi, Psychological Testing, pp. 452-453.